

**ІНСТИТУТ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ**

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ
«НАУКОВА МОЛОДЬ-2013»**

**12 грудня 2013 року
Київ**

Гладка О. АНАЛІЗ ПЕРЕВАГ ТА НЕДОЛІКІВ МОБІЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	123
Горленко В.М. СТАНОВЛЕННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА В УМОВАХ КОМП'ЮТЕРИЗАЦІЇ ОСВІТИ	127
Гриценко О.М. РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ ТА ІНФОРМАТИЗАЦІЯ СУСПІЛЬСТВА: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ І ПІДХОДИ ДО ЇХ ВИРІШЕННЯ....	130
Загацька Н.О. КРИПТОГРАФІЧНІ МОЖЛИВОСТІ MICROSOFT WINDOWS	132
Качан В. ВИКОРИСТАННЯ GOOGLE-СЕРВІСІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	134
Кобильник Т.П., Когут У.П. МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СКМ ПРИ ПІДГОТОВЦІ БАКАЛАВРІВ ІНФОРМАТИКИ	136
Манжула А.М. СОВМЕСТНЫЙ СЕМИНАР БУДУЩИХ И ПРАКТИКУЮЩИХ УЧИТЕЛЕЙ КАК ФОРМА ОРГАНИЗАЦИИ ОБУЧЕНИЯ ИКТ СТУДЕНТОВ НОВОГО ПОКОЛЕНИЯ	142
Назар М.М., Мещеряков Д.С. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗРОБКИ МОДЕЛІ РЕСПОНДЕНТА ДИСТАНЦІЙНИХ НАВЧАЛЬНИХ КУРСІВ .	148
Павленко Ю.С., Долгов В.М. ПРО ПРОЯВИ САМООРГАНІЗАЦІЇ В СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ ВНЗ	152
Подольян О. М., Гриценко В.Г. ОРГАНІЗАЦІЯ КОМАНДНОЇ РОБОТИ НАД ІТ ПРОЕКТАМИ ЗАСОБАМИ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ВЕРСІЯМИ	161
Попова Т.С. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ РОБОТИ	164
Словінський О.В. СПЕЦИФІКА ХМАРНИХ СЕРВІСІВ У СФЕРІ ОСВІТИ	169
Таран І.Б. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО- КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ	171
Цибульська Н.М. ПРО АВТОРСЬКУ ПРОЦЕДУРУ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ ЛІНІЙНИХ КОНГРУЕНЦІЙ В СКА MAPLE	174
Юстик І.В. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ТА СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ АВТОМАТИЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ КАФЕДРИ	178
Яцишин А.В. ПІДГОТОВКА ТА АТЕСТАЦІЯ НАУКОВИХ І НАУКОВО ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ В ІНСТИТУТІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ НАПН УКРАЇНИ У 2010-2013 РОКАХ	181
ФОТО-ЗВІТ ПРО КОНФЕРЕЦІЮ	185
РЕЗОЛЮЦІЯ КОНФЕРЕНЦІЇ	188

аспектами, роблять вищезазначені сервіси менш придатними для міграції, у порівнянні із загальноновживаними послугами. Цілком імовірно, що в майбутньому для навчальних закладів не матиме сенсу підтримувати власну ІКТ інфраструктуру, хоча в деяких випадках, наприклад, у разі оборонних досліджень, це все ще буде необхідним. Оскільки швидкість доступу до мережі збільшується та більша частина студентів мають доступ до високошвидкісного Інтернету (причому багато з них – через мобільні пристрої), стає актуальним та зручним використання і розміщення своїх даних у «хмарі», а не на власних пристроях зберігання інформації, які можна легко пошкодити або втратити.

Таким чином, запит на розвиток хмарних застосувань може, виходити від самих користувачів, а не від навчальних закладів. Складні освітні програмні засоби, такі як LMS, буде складніше перемістити в хмару, але подібна ним функціональність все частіше присутня в таких застосуваннях від Microsoft та Google. Поки що важко стверджувати, чи забезпечать ці системи досягнення всіх цілей, для яких сьогодні використовуються LMS. Проте вже має місце інтеграція деяких хмарних застосувань з популярними LMS з єдиним входом в систему і хмарною функціональністю. Застосування типу Moodle і Blackboard вже і самі по собі доступні в «хмарі», тому малоімовірно, що більшість навчальних закладів у майбутньому матимуть бажання встановлювати такі системи у себе локально, якщо провайдери «хмар» нададуть безпечніші та дешевші аналоги.

Збільшення використання хмарних послуг низького рівня в освіті, наприклад, для зберігання даних, є неминучим, особливо у випадках, коли надійність зберігання даних не є першорядною проблемою, наприклад, для репозиторіїв учбових матеріалів. Хоча деякі ВНЗ і продовжують розміщувати у себе обчислювальні ресурси для дослідницьких і освітніх цілей, це вимагає матеріальних витрат, без яких більшість освітніх установ вважало за краще б обійтись.

Список використаних джерел:

1. Морзе Н.В. Педагогічні аспекти використання хмарних обчислень / Н.В. Морзе, О.Г. Кузьмінська // Інформаційні технології в освіті. – 2011. – № 9. – С. 20-29.
2. Sclater N. eLearning in the Cloud / Sclater N. // International Journal of Virtual and Personal Learning Environments. – 2010. – Vol 1, № 1. – P. 10-19.

УДК 371.13:004

Таран І.Б., аспірант,
Інститут проблем виховання НАПН України, м. Київ

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ

У зв'язку із запровадженням компетентнісної парадигми в освіті, вищі навчальні заклади мають здійснювати організацію навчально-виховного процесу виключно на основі національно прийнятих кваліфікаційних стандартів (Національна кваліфікаційна рамка). Однією з складових професійної компетентності майбутнього вихователя є – компетентність у сфері інформаційно-комунікаційних технологій.

Розвиток системи освіти в Україні визначається Державною Національною програмою "Освіта (Україна ХХІ століття)", Законами України "Про освіту", "Про дошкільну освіту" [1; 2]. Необхідність формування інформаційно-комунікаційної компетентності у майбутніх педагогів регламентується рядом нормативних документів України: Законами України «Про вищу освіту», «Про Національну програму інформатизації», «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 - 2015 роки» [3], Національною доктриною розвитку освіти, Національним проектом «Відкритий світ», у яких одним із основних завдань є формування якісного кадрового потенціалу, створення умов для постійного підвищення освітнього рівня педагогічних працівників. Компетентнісно-орієнтований підхід – один із основних концептуальних орієнтирів, напрямів розвитку змісту освіти в Україні та розвинених країнах світу.

Цілком очевидно, що подальша трансформація дошкільної освіти так чи інакше буде пов'язана з усе більш широким використанням засобів інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Опанування комп'ютерної грамотності на елементарному рівні – запорука успішної реалізації особистості дошкільника, тому, що в галузі освіти найбільш потужно виявляє себе тенденція щодо поступової адаптації змісту інформатики по спадній лінії – від ВНЗ до школи, від старших класів до початкової школи й далі до дитячого садка. Необхідною умовою оптимізації цього процесу повинна стати достатня професійна готовність вихователів до застосування засобів ІКТ навчання у дошкільному закладі. Це вимагає відповідності професійної компетентності педагога сучасному рівню інформаційного суспільства, тому підготовка майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів (ДНЗ) до професійної діяльності в умовах ІКТ постає одним з найважливіших завдань вищої освіти [1; 3].

Учені акцентують увагу на можливості вже в дошкільному віці оволодіти комп'ютерними технологіями за умови, якщо комп'ютерні засоби не матимуть для дитини шкідливих наслідків їх застосування. При цьому роль педагога в побудові діалогу „дитина – комп'ютер” є провідною.

Проблема підготовки майбутніх вихователів до роботи з дітьми дошкільного віку вивчалася достатньо активно в багатьох аспектах. У контексті нашого дослідження особливого значення набувають філософські, культурологічні та теоретико-методологічні засади підготовки майбутніх фахівців в умовах вищого навчального закладу (Г.Балл, І.Бех, І.Зязюн, Г.Костюк, С.Максименко, О.Пехота, А.Старева та ін.), а також педагогічні (О.Абдулліна, Б.Андрієвський, Л.Артемова, Р.Гуревич, Н.Мойсєнок, О.Мороз, Л.Петухова, О.Пехота, В.Сластьонін, М.Сметанський, Г.Тарасенко, О.Шестопалюк та ін.) і психологічні (В.Лазарев, О.Леонтєв, та ін.); дослідження з теорії та практики дошкільної педагогіки (Л.Артемова, Е.Вільчковський, О.Кононко, О.Кучерявий, Н.Лисенко, Т.Поніманська та ін.); питання підготовки фахівців до роботи з дітьми дошкільного віку у різних аспектах: організація розумового розвитку дитини (А.Венгер, Л.Венгер, Т.Танько та ін.); питання інформатизації освіти та теоретичні засади використання ІКТ у

навчальному процесі вищої школи (В.Биков, Б.Гершунський, М.Жалдак, Ю.Жук, М.Кадемя, В.Клочко, А.Коломієць, О.Співаковський, Є.Полат та ін.) [1; 4].

Проблемі підготовки фахівців дошкільної освіти присвячено низку дисертаційних досліджень: (Т.Ахаян, В.Бенера, О.Бігич, А.Булінін, М.Вятютев, Н.Грама, Л.Загородня, Д.Ізаренков, А.Кир'якова, Т.Книш, О.Кучерявий, Е.Мінібаєва, В.Нестеренко, Н.Сайко, Н.Харитонова М.Чернова та ін.) [1; 5]. Безперечно, питання підготовки майбутніх вихователів висвітлюється в психолого-педагогічній літературі, але проблема формування інформаційно-комунікаційної компетентності у процесі підготовки майбутніх вихователів розглядається недостатньо.

Під час викладання дисципліни «Нові інформаційні технології» для студентів спеціальності «Дошкільна освіта» формування інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх вихователів проходить крізь її компоненти: загальний, діагностичний та предметно-орієнтований (рис. 1) [6].

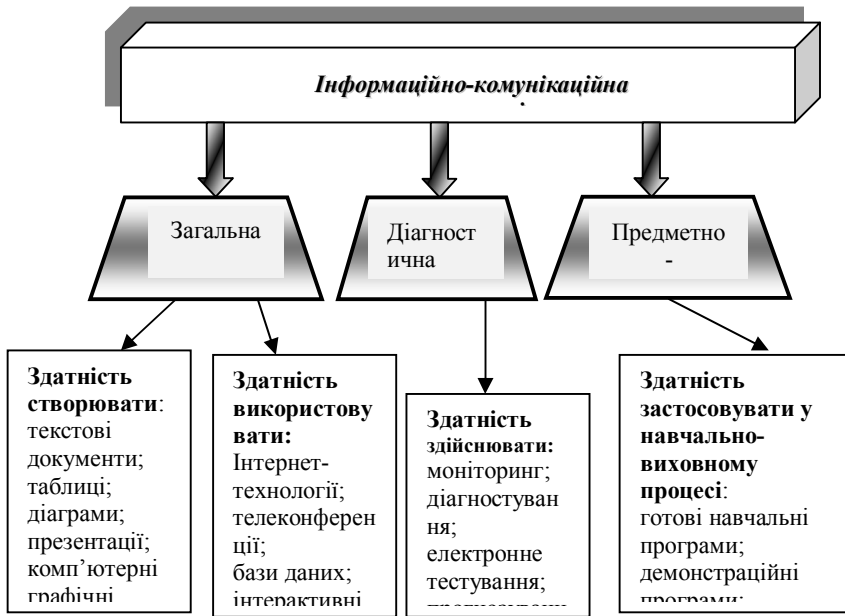

Рис. 1. Складові компоненти інформаційно-комунікаційної компетентності майбутнього вихователя (за Литвиноюю С.)

Підготовка студентів спеціальності «Дошкільна освіта» в умовах Маріупольського державного університету відбувається з організаційно-педагогічних умов:

- наскрізне застосування інформаційно-комунікаційних технологій в усіх формах організації навчальної діяльності майбутніх вихователів;

- залучення студентів до продуктивної діяльності з розробки та змістового наповнення електронних ресурсів, спрямованих на задоволення освітніх потреб у сфері дошкільного навчання.

Виконуючи практичні завдання чи виконуючи самостійні розробки студенти постійно вдосконалюють навички застосування інформаційно-комунікаційної компетентності. Як видно зі схеми, студенти постійно на практиці використовують стандартні додатки Microsoft Office System (текстовий процесор Microsoft Word, проводять аналіз та організацію даних за допомогою Microsoft Excel, створюють демонстраційні матеріали, презентації у Microsoft Power Point, застосовують та розробляють ефективні веб-сторінки Microsoft Front Page).

Таким чином, можна зробити висновок, що формування інформаційно-комунікаційної компетентності студентів – майбутніх вихователів дітей дошкільного віку – тривалий багатоступінчатий процес. Формування національної системи освіти в контексті загально-цивілізаційних трансформацій обумовлює необхідність підготовки педагога нового покоління для всіх навчально-виховних систем, в тому числі й для системи дошкільної освіти.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про дошкільну освіту» // Урядовий кур'єр. – 2001. – № 144. – С. 1-9.
2. Закон України «Про освіту» : від 23 травня 1991 р. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1991. – № 34. – С. 451.
3. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 – 2015 роки» // Урядовий кур'єр. – 2007. – № 28.
4. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція). // Дошкільне виховання, 2012, №7. – С. 4-19.
5. Дяченко С. В. Підготовка майбутніх вихователів до формування основ комп'ютерної грамотності старших дошкільників : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата педагогічних наук 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти / Дяченко Світлана Володимирівна; Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка. - Луганськ, 2009. – С. 3-14.
6. Литвинова С.Г. Формування інформаційно-комунікаційної компетентності вчителів-предметників / С.Г.Литвинова // Комп'ютер в школі та сім'ї. – 2008. – № 2 (66). – С.8–10

УДК 51.7: 511.1: 004

Цибульська Н.М. студент,
Фізико-математичний інститут,
НПУ імені М. П. Драгоманова, м. Київ
Науковий керівник: к.фіз.-мат. н.,
доцент Требенко О.О.

ПРО АВТОРСЬКУ ПРОЦЕДУРУ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ ЛІНІЙНИХ КОНГРУЕНЦІЙ В СКА MAPLE

Кінець ХХ – початок ХХІ століть характеризується стрімкою інформатизацією суспільства. Цей процес охопив майже всі сфери людської діяльності. Сьогодні ІКТ широко використовуються в різних галузях суспільного життя, і з кожним днем їхня роль зростає. При цьому змінюється